

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

privind utilizarea, conservarea și protejarea solului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1 – Prezenta lege reglementează activitățile privind utilizarea, conservarea, ameliorarea, evaluarea capacității bioproductive, bonitarea economică, protecția solului și monitorizarea integrată a calității solului, în contextul politicilor sectoriale pentru asigurarea utilizării durabile a acestei resurse naturale neregenerabile.

Art. 2 - (1) Obiectivul acestei legi îl constituie stabilirea cadrului unitar de măsuri și acțiuni pentru:

a) prevenirea degradării solului și a eventualelor schimbări dăunătoare calității acestuia, în scopul evitării dereglărilor/modificării funcțiilor lui ecologice, și a conservării patrimoniului pedologic și arheologic;

b) conservare funcțiilor culturale, energetice, socio-economice ale solului în scopul utilizării sale durabile;

c) restaurarea și refacerea terenurilor afectate de degradare ca urmare a eroziunii, scăderii conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactării, acidifierii, salinizării, deșertificării, alunecărilor de teren și de contaminare cu substanțe chimice periculoase, radioactive, biologice, inclusiv microorganisme de tipul virusurilor și bacteriilor periculoase.

d) reducerea suprafeței terenurilor scoase din circuitul agricol sau din alte categorii de folosință neagricole prin optimizarea utilizării la maxim a suprafețelor aprobate prin planurile urbanistice.

(2) Obiectivul prevăzut la alin.(1) se realizează prin:

a) cunoașterea sistematică, permanentă și detaliată, cantitativ și calitativ, a solurilor ca resursă naturală neregenerabilă la nivelul fiecărei parcele cadastrale;

b) asigurarea conservării, ameliorării, protecției solului;

c) asigurarea organizării și funcționării corespunzătoare a sistemului național de monitorizare a calității solului;

d) monitorizarea evoluției stării de calitate a solului prin bonitarea acestuia;

e) identificarea zonelor de risc natural și/sau antropic la deșertificare, eroziune, compactare, salinizare, acidifiere, scăderea conținutului în materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, alunecări de teren, contaminări, în vederea reducerii acestora;

f) identificarea zonelor de risc la alunecări de teren pe baza studiilor pedologice și a hărților de risc și hazard existente;

g) bilanțul elementelor nutritive, materiei organice și a reacției din sol în vederea stabilirii dozelor optime de îngrășăminte și amendamente pentru toți utilizatorii de teren, la nivel de parcelă în conformitate cu prevederile legale.

Art. 3 – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile utilizate au semnificația prevăzută în anexa nr.1.

Art. 4 – (1) Prevederile prezentei legi se aplică terenurilor deținute sau utilizate în baza unui titlu valabil, indiferent de categoria de folosință, proprietar sau utilizator.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică terenurilor afectate de degradare în urma activităților desfășurate de structurile componente ale sistemului de apărare și securitate națională în domeniu, care se supun legislației specifice.

Art. 5 – Principiile care stau la baza prezentei legi au în vedere:

a) rolul solului, ca parte componentă a mediului, factor vital al ecosistemelor terestre, resursă naturală fundamentală;

b) importanța solului, ca mediu de viață pentru om, plante și animale, pentru conservarea biodiversității și a rezervei genetice prezente în sol;

c) asigurarea, în prezent și viitor, a securității alimentare din punct de vedere calitativ și cantitativ;

d) asigurarea pe termen lung a unui aport optim și semnificativ al agriculturii, silviculturii și al altor ramuri socio-economice care utilizează solul, la produsul intern brut;

e) menținerea, ameliorarea calității solului, prevenirea degradării solului, stoparea desertificării, înlăturarea poluanților care periclitează calitatea solului, restaurarea, reabilitarea, curățirea, remedierea, reconstrucția ecologică a terenurilor poluate;

f) protecția multifuncționalității solului, ecologică - economică - socială, menținerea, îmbunătățirea și conservarea biodiversității acestuia;

g) dezvoltarea spațiului rural „cu obligativitatea gestionării eficiente a”V în scopul utilizării durabile a terenurilor;

h) asigurarea nemijlocită a participării și sprijinului din partea statului, societății civile, operatorilor economici și a fiecărui cetățean la elaborarea și aplicarea măsurilor și acțiunilor cu privire la modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

i) stimularea participării directe, cu aport propriu, a proprietarilor cu orice titlu valabil și a utilizatorilor de terenuri la elaborarea și implementarea măsurilor și acțiunilor privind modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

j) elaborarea programelor, planurilor și acțiunilor de interes național, regional și local privind utilizarea, conservarea și protecția solului la care statul are rolul de inițiator;

k) elaborarea programelor, planurilor și măsurilor de protecție, prevenire, reducere a efectelor negative asupra solului la nivel național, regional și local;

l) identificarea activităților antropice cu efecte negative asupra solului și a zonelor de risc natural;

m) elaborarea politicilor de amenajare și utilizare a teritoriului, ținând seama de necesitatea protejării proprietăților și a funcțiilor solului;

n) crearea sistemului instituțional necesar pentru utilizarea, conservarea și protecția solului și asigurarea personalului de specialitate;

o) educarea și conștientizarea societății civile în problemele de utilizare, conservare și protecție a solului pentru protejarea sănătății umane și asigurarea dezvoltării durabile;

p) dezvoltarea colaborării internaționale pentru asigurarea realizării programelor naționale de utilizare, conservare și protecție a solului la standarde tehnico-economice și ecologice;

q) armonizarea legislației privind utilizarea, conservarea și protecția solului cu reglementările Uniunii Europene.

Art. 6. (1) Utilizarea, conservarea și protecția solului prin măsuri specifice, în sensul prezentei legi, constituie obligații ale autorităților administrației publice centrale și locale și ale tuturor persoanelor fizice și juridice care dețin sau utilizează cu orice titlu valabil terenurile.

(2) Monitorizarea calității solului constituie obligația autorităților publice centrale, regionale și locale, precum și a persoanelor juridice care dețin sau utilizează terenurile agricole și silvice cu orice titlu valabil.

Art. 7 - Statul garantează tuturor persoanelor fizice și juridice următoarele:

a) accesul la informații privind solul, cu respectarea condițiilor de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

b) dreptul de asociere în organizații pentru utilizare, conservare, monitorizarea și protecție a solului;

c) dreptul de a fi consultați și de a participa efectiv la luarea deciziilor cu privire la elaborarea și dezvoltarea politicilor și legislației privind solul, emiterea actelor de reglementare în domeniu, elaborarea planurilor și programelor, în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor societății civile, autorităților administrației publice centrale, regionale, locale sau judecătorești în probleme de utilizare, conservare și protecție a solului;

e) dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit, dovedit și evaluat în sensul prezentei legii;

f) efectuarea calcului valorii despăgubirilor de către evaluatorii/experti funciari - imobiliari pe baza metodelor de evaluare atestate în baza Ghidului evaluatorului funciar din România și a standardelor internaționale în vigoare.

CAPITOLUL II

STRUCTURI ORGANIZATORICE SPECIALIZATE

Art. 8 - Organizarea, atribuțiile și obligațiile, la nivel central și teritorial, privind implementarea politicii naționale de utilizare, conservare și protecție a solului revin autorităților publice centrale competente.

Art. 9 - (1) Atribuțiile și obligațiile la nivel central privind implementarea politicii naționale referitoare la modul de administrare, utilizare și conservare a solurilor revin autorității publice centrale din domeniul agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Se înființează centrele regionale pentru gestionarea resurselor de sol denumite în continuare *CRGRS*, pe lângă universitățile de științe agricole și medicină veterinară prevăzute în anexa nr.2.

(3) Atribuțiile și obligațiile care revin autorității publice centrale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale se realizează în teritoriu prin instituțiile specializate centrale și locale:

a) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului denumit în continuare *ICPA București*, cu personalitate juridică, în subordinea autorității publice centrale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale;

b) Oficiile de Studii Pedologice și Agrochimice Județene denumite în continuare *OSPA*, cu personalitate juridică, în coordonarea *CRGRS* și a *ICPA*.

(4) Organele tehnice ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, *ICPA*, *CRGRS* și *OSPA* au următoarele atribuții generale:

a) realizează/reactualizează banca de date pedologice și agrochimice la nivel național și actualizează cartările pedologice existente atât pe suport de hârtie cât și pe suport digital;

b) elaborează studiile pedologice și agrochimice, realizează și reactualizează sistemele județene de monitorizare sol-teren pentru agricultură;

c) asigură preluarea și/sau reactualizarea studiilor pedologice și a sistemelor județene de monitorizare sol-teren;

d) elaborează statistici și propuneri de programe privind reabilitarea, refacerea și amendarea solurilor în vederea îmbunătățirii calității acestora și realizează estimări bugetare pentru implementarea lor;

e) realizează și asigură funcționarea sistemului național de supraveghere, evaluare, prognoze și avertizare privind efectele ecologice și economice ale solului;

f) elaborează măsuri, programe și proiecte care să conducă la îmbunătățirea calității mediului, peisajului precum și la sănătatea solului;

g) realizează și asigură funcționarea unui program național de stabilire a clasei de calitate pe baza notei de bonitate pentru toate parcelele agricole indiferent de proprietar și/sau utilizator;

h) analizează propunerile și acordă autorizații privind extinderea planurilor urbanistice;

i) constată și propune măsuri împotriva tuturor persoanelor fizice sau juridice care produc daune sau degradează fondul funciar;

j) monitorizează cantitativ și calitativ aplicarea îngrășămintelor minerale și/sau organice precum și a amendamentelor;

k) elaborează proiecte de organizarea și sistematizarea terenurilor agricole în cadrul unității administrativ teritoriale, pe care le pune la dispoziția primăriilor și consiliilor locale;

l) urmărește permanent optimizarea exploatațiilor agricole în scopul îmbunătățirii eficienței economice, creșterii producției și îmbunătățirea indicilor de calitate a producțiilor agricole;

m) colaborează cu autoritatea publică centrală în domeniul culturii și cultelor, sau cu specialiștii, sau instituțiile delegate de aceasta, în vederea monitorizării și protejării terenurilor cu patrimoniu arheologic.

(5) Finanțarea acestor activități cheltuielilor se asigură de la Bugetul de Stat și din venituri proprii.

CAPITOLUL III

IDENTIFICAREA, INVESTIGAREA ȘI EVALUAREA TERENURILOR DEGRADATE SAU CONTAMINATE

Secțiunea 1

Identificarea, investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și a terenurilor degradate

Art. 10 - (1) Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, după caz, identifică zonele de risc la eroziune, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, introducerea accidentală de specii noi în sol, precum și modificarea compoziției și a calității solului în urma intervenției deliberate asupra compoziției păturii vegetale ce îl acoperă, compactare, salinizare, acidifiere și deșertificare.

(2) Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală participă la coordonarea întocmirii și actualizării anuale a bazei de date la nivel național a terenurilor degradate și a zonelor de risc la eroziune, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactare, salinizare, acidifiere și deșertificare, în vederea asigurării raportării datelor privind calitatea solului la Agenția Europeană de Mediu, conform legislației în vigoare.

(3) Finanțarea activităților de investigare, evaluare și identificare este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 11 - Instituțiile de specialitate realizează investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și/sau antropic și a terenurilor degradate.

Art. 12 - (1) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic identificată se stabilesc perimetrele afectate de procesele prevăzute la art.10, alin.(1).

(2) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic identificată/perimetru degradat se elaborează o documentație specifică cuprinzând următoarele informații:

a) localizarea geografică a zonei de risc natural și/sau antropic/perimetrul degradat;

b) date privind clima, precipitațiile din zonă;

c) date privind biodiversitatea din zonă;

d) date și informații pedologice locale;

e) natura și tipul degradării;

g) cauzele degradării;

h) evaluarea de risc;

i) programe de măsuri de restaurare specifice zonelor de risc natural și/sau antropic identificate;

î) informații privind utilizarea în trecut, prezent și viitor a terenurilor degradate care urmează să constituie subiectul unui program de măsuri de restaurare;

k) obiectivele incluse în programele de măsuri prevăzute la punctul g), restricțiile impuse în zonele de risc natural și antropic, programe de protecție și de monitorizare necesare;

j) existența unor situri arheologice sau monumente istorice.

(3) Documentația specifică elaborată se depune la CRGRS.

(4) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic/perimetru degradat amplasat în arie naturală protejată sau sit Natura 2000, documentația specifică elaborată respectă restricțiile impuse prin legislația specifică ariilor naturale protejate și a siturilor Natura 2000.

Art. 13 – Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, pe baza analizei documentației specifice prevăzute la art.12, alin.(2), decide acceptarea sau necesitatea completării investigației și a programelor de măsuri de restaurare specifice zonei de risc natural identificate.

Art. 14 – Perimetrele afectate și cele suspectate a fi degradate sunt supuse monitorizării de către autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale.

Art. 15 – (1) În cazul perimetrelor afectate, autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale solicită elaborarea programelor de restaurare și monitorizare necesare.

(2) Proprietarii sau utilizatorii de terenuri cu orice de titlu valabil, care se află sub incidența alin.(1), au obligația aplicării măsurilor cuprinse în programele de restaurare și monitorizare.

(3) Rezultatele activității de monitorizare sunt înregistrate și stocate într-o bază de date privind calitatea solului.

(4) Baza de date este coordonată de către autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale prin ICPA la nivel central, prin CRGRS la nivel regional și prin OSPA la nivel județean.

(5) Autoritatea publică centrală pentru mediu are acces la baza de date, în vederea asigurării raportării datelor privind calitatea solului la Agenția Europeană de Mediu, conform legislației în vigoare.

Art. 16 – (1) În cazul unui sol afectat de procesele prevăzute la art. 10, alin (1), dacă autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, în urma efectuării investigațiilor, constată că proprietarii cu orice titlu valabil/administratorii de terenuri sunt responsabili pentru schimbările dăunătoare solului, va impune aplicarea de către aceștia a măsurilor de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate și suportarea costurilor de către acestea.

(2) În cazul unui sol afectat de procesele menționate la art.10, alin.(1), dacă autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, în urma efectuării investigațiilor, constată că părțile implicate nu sunt responsabile pentru schimbările dăunătoare solului, asigură, prin unitățile sale specializate și prin cele regionale, măsuri de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate, a căror finanțare este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 17 – Metodologia de identificare a zonelor de risc natural și/sau antropic sau a terenurilor degradate, precum și metodologiile de investigare, evaluare de risc fac obiectul unui ghid tehnic, aprobat prin ordin comun al conducătorului autorităților publice centrale pentru mediu și pentru agricultură și dezvoltare rurală, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 18 - (1) Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, inventariază zonele de risc natural și/sau antropic și întocmește un registru național al terenurilor.

(2) Lista zonelor de risc natural și/sau antropic și registrul național al terenurilor se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale competente, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se actualizează anual.

Secțiunea a 2-a

Identificarea, investigarea și evaluarea zonelor/terenurilor poluate prin desfășurarea activităților antropice

Art. 19 - (1) Autoritatea publică centrală pentru mediu împreună cu Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, după caz, identifică zonele/terenurile poluate cu substanțe chimice, biologice, radioactive și zonele cu alunecări de teren.

(2) Investigarea și evaluarea poluării solului se realizează în conformitate cu legislația specifică în vigoare privind modalitățile de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului.

(3) Finanțarea activităților de identificare, investigare și evaluare de risc pentru terenurile poluate istoric/situri orfane și abandonate este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

CAPITOLUL IV

RESTAURAREA TERENURILOR DEGRADATE ȘI REFACEREA ECOLOGICĂ A TERENURILOR POLUANTE

Secțiunea 1

Restaurarea terenurilor degradate scoase din folosința agricolă sau silvică

Art. 20 - (1) Autoritățile publice centrale competente stabilesc necesitatea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, scăderea conținutului de materie organică, reducerea biodiversității, compactare, salinizare, acidifiere, deșertificare, și aprobă proiectele elaborate în acest sens, inclusiv pentru cele amplasate în ariile protejate sau situri Natura 2000 cu respectarea prevederilor legislației specifice acestora.

(2) Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, monitorizează și controlează implementarea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune,

scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, scăderea fertilității, compactare, salinizare, acidifiere, deșertificare și alunecări de teren, și aprobă proiectele elaborate în acest sens.

(3) Finanțarea activităților de restaurare a terenurilor degradate în toate cauzele se suportă de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri, în cazul proprietarilor, utilizatorilor de teren cu orice titlu valabil menționați la art.15 alin.(2), și din surse proprii, în cazul proprietarilor, utilizatorilor de teren cu orice titlu valabil menționați la art.16 alin.(1).

Art. 21 – Metodologiile de restaurare a terenurilor degradate fac obiectul unui ghid tehnic, aprobat prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale de mediu și agricultură și dezvoltare rurală, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 22 – (1) Proprietarii și utilizatorii de teren cu orice titlu valabil sunt obligați să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de exploatare agricolă și silvică, la încheierea procesului de exploatare și la concesionarea/instrăinarea acestora.

(2) Autoritățile publice care dețin în administrare terenuri indiferent de folosință sunt obligate să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de deținere și exploatare și la concesionarea/instrăinarea acestora.

(3) Concesionarii de terenuri utilizate pentru desfășurarea activităților de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale sunt obligați să realizeze restaurarea terenurilor, în conformitate cu legislația specifică în vigoare.

(4) Proprietarii și utilizatorii de teren cu orice titlu valabil pe care se desfășoară activități industriale sunt obligați să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de desfășurare a activității, la încetarea acesteia și la instrăinarea terenurilor.

(5) Proprietarii și utilizatorii de teren cu orice titlu valabil pe care se desfășoară activități economice sunt obligați să depună o garanție financiară pe toată perioada utilizării terenului în vederea refacerii păturii de sol afectat/degradat.

Secțiunea a 2-a

Refacerea ecologică a terenurilor poluate și a terenurilor afectate de alunecările de teren

Art. 23 - (1) Procedura de refacere ecologică a terenurilor poluate se realizează în conformitate cu legislația specifică în vigoare privind refacerea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate.

(2) Metodologiile de refacere a terenurilor poluate fac obiectul unui ghid tehnic care se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă prevăzut în legislația specifică în vigoare privind refacerea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate.

(3) În cazul terenurilor poluate cu substanțe chimice, biologice, radioactive, dacă autoritatea competentă pentru protecția mediului, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate sunt răspunzătoare pentru schimbările

dăunătoare solului, asigură aplicarea măsurilor de refacere ecologică a terenului identificat, costurile fiind suportate de poluator.

(4) În cazul unui teren poluat cu substanțe chimice, biologice, radioactive, dacă autoritatea competentă pentru protecția mediului, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate nu sunt răspunzătoare pentru schimbările dăunătoare solului, asigură aplicarea măsurilor de refacere ecologică a terenului identificat, iar finanțarea acestora este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

(5) În cazul unui teren poluat cu substanțe chimice, biologice, radioactive anterior datei de 22 decembrie 1989 atât finanțarea lucrărilor/activităților de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului, cât și finanțarea lucrărilor/activităților de refacere a calității solului sunt aprobate de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 24 - Investigarea și refacerea ecologică a terenurilor afectate de alunecările de teren se realizează conform prevederilor legislației specifice în vigoare.

CAPITOLUL V

MĂSURI DE UTILIZARE DURABILĂ A SOLULUI

Secțiunea 1

Mentținerea funcțiilor solului, prevenirea, reducerea riscurilor de degradare și de poluare a acestuia

Art. 25 - (1) În scopul menținerii funcțiilor solului, prevenirii și limitării riscului asupra sănătății umane și mediului, pentru zonele de risc natural și/sau antropic identificate, autoritățile publice centrale competente au următoarele atribuții:

- a) stabilesc necesitatea elaborării programelor de măsuri corespunzătoare pentru prevenirea, reducerea riscului și combaterea degradării solului;
- b) elaborează programele de măsuri prevăzute la art.20 alin.(1) prin CRGRS;
- c) aprobă programele prevăzute la art.20 alin.(1);
- d) monitorizează și controlează aplicarea măsurilor prevăzute în programele de măsuri;
- e) actualizează și revizuiesc la un interval de 5 ani programele de măsuri;
- f) identifică, prin unitățile din subordine sau în coordonare, activitățile care utilizează substanțe periculoase ce pot polua solul, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;
- g) elaborează lista substanțelor periculoase ce pot polua solul și limitele de concentrații admisibile ale acestora, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;
- h) actualizează și revizuiesc la un interval de 5 ani lista menționată la lit.g).

Secțiunea a 2-a
Conștientizarea și participarea publicului, schimbul de informații și
alinieră la progresul tehnic

Art. 26 - Autoritățile publice centrale competente promovează schimbul de informații tehnice și de experiență în vederea utilizării durabile a solului și a evaluării riscului de degradare a acestuia pentru alinierea la progresul tehnic existent în comunitatea europeană și dezvoltă instrumente de stimulare a conservării solului ca resursă naturală neregenerabilă.

Art. 27 - Autoritățile publice centrale competente și unitățile din subordine sau în coordonare, mediatizează importanța protecției solului și promovează măsuri necesare pentru conștientizarea populației, a operatorilor economici și a tuturor factorilor interesați în scopul utilizării durabile a solului, a conservării acestuia ca resursă naturală neregenerabilă, prin instituțiile de specialitate din subordine sau în coordonare.

CAPITOLUL VI
ATRIBUȚII ȘI RĂSPUNDERI

Secțiunea 1
Atribuții și răspunderi ale autorităților publice centrale competente

Art. 28 - (1) Autoritățile publice centrale pentru mediu și dezvoltare durabilă împreună cu organismele de specialitate din subordine sau în coordonare au următoarele atribuții:

a) dezvoltă și modernizează subsistemului național de monitorizare integrată a solului și propune programe pentru reducerea aportului de poluanți proveniți din surse agricole și de management al reziduurilor organice provenite din zootehnie în zone vulnerabile și potențial vulnerabile la poluarea cu nitrați, ca o componentă a Sistemului Informațional Integrat de Mediu și a Sistemului Informațional pentru Agricultură și Silvicultură ;

b) actualizează periodic planul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură și silvicultură;

c) elaborează Strategia Națională pentru Protecția Solului aprobată prin hotărâre a Guvernului, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

d) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii rurale, inclusiv pentru optimizarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare ale amenajărilor viabile din punct de vedere economic, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

e) realizează cadrulul legislativ privind decopertarea și utilizarea orizontului fertil al solului în vederea înstrăinării și restricționarea/limitarea scoaterii din circuitul

agricol a terenurilor cu sol fertil;

f) identifică și delimitează rezervațiilor naturale ale solului corelat cu reglementările stipulate în legislația specifică ariilor naturale protejate;

g) asigură accesului la informația de mediu și participarea publicului la luarea deciziilor privind utilizarea, conservarea și protecția solului, în condițiile de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

h) elaborează și implementează programelor prin campanii de conștientizare, informare, educare în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

i) urmărește aplicarea programelor și a măsurilor pentru respectarea obligațiilor care decurg din convențiile internaționale referitoare la conservarea și protecția solului, la care România este parte;

l) colaborează cu organizații și autorități similare din alte țări și reprezentarea Guvernului în relațiile internaționale, în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

m) formulează propuneri de instrumente economico-financiare de stimulare, reducere sau scutire de taxe, impozite și acordarea altor facilități fiscale, pentru înlocuirea în procesul de producție agricolă și silvică a substanțelor periculoase sau pentru investiții în procese tehnologice și produse care reduc impactul sau riscul de deteriorare a calității solului, precum și pentru aplicarea de măsuri speciale de utilizare, conservare și protecție a solului;

n) promovează programe de măsuri pentru prevenirea, reducerea riscului, combaterea degradării și poluării solului, restaurarea terenurilor degradate și refacerea ecologică a terenurilor poluate și a terenurilor afectate de alunecări de teren și asigură instrumente/mecanisme pentru implementarea acestora;

(2) Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale are următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltarea și modernizarea sistemului informațional propriu cu informații și date privind evaluarea, prognoza, avertizarea și aplicarea măsurilor de intervenție operativă cu privire la starea solului;

b) identificarea și promovarea programelor de cercetare-dezvoltare în domeniu și a programelor de formare, instruire a personalului calificat pentru supraveghere, analiză, evaluare și control al calității solului;

c) certifică laboratoarele de referință pentru sol, precum și laboratoarele județene.

(3) Autoritatea publică centrală pentru mediu și dezvoltare durabilă, prin unitățile de specialitate în coordonare sau în subordine, după caz, dezvoltă un subsistem de monitorizare a calității mediului geologic, componentă a Sistemului Informațional Integrat de Mediu.

Secțiunea a 2-a

Atribuții și răspunderi ale altor autorități publice centrale și locale

Art. 29 – (1) Autoritățile publice centrale și locale sunt obligate să furnizeze informații la solicitarea autorităților publice centrale competente în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la art. 9.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin.(1) autoritățile publice centrale de apărare și securitate națională.

Art. 30 – Autoritățile publice centrale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) să elaboreze politica și strategiile aplicabile în domeniul propriu de activitate, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) să asigure integrarea politicilor de sol în politicile sectoriale;

c) să elaboreze planuri și programe sectoriale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

d) să asigure, în structura lor organizatorică, structuri cu atribuții în domeniul conservării și protecției solului, încadrate cu personal de specialitate;

e) să elaboreze normele și reglementările specifice domeniului de activitate în ceea ce privește utilizarea, conservarea și protecția solului, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 31 - (1) Autoritatea publică centrală pentru sănătate publică are următoarele obligații și răspunderi:

a) organizează și coordonează activitatea de monitorizare a stării de sănătate a populației în raport cu calitatea solului pe baza datelor și studiilor furnizate de unitățile specializate, și a studiilor efectuate de structurile proprii;

b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și la controlul respectării și aplicării acestor prevederi;

c) raportează periodic sau la cerere autorităților publice centrale competente efectele solului degradat sau poluat asupra sănătății populației sau mediului;

d) elaborează rapoarte sintetice privind starea sănătății în raport cu calitatea solului pe baza datelor și studiilor furnizate de autoritățile competente pentru managementul calității solului și a studiilor efectuate de structurile proprii;

e) colaborează, la nivel central, regional și local, în asigurarea accesului publicului la informația de sănătate în raport cu solul;

f) asigură crearea structurilor și încadrarea cu personal în vederea evaluării impactului calității solului asupra sănătății populației;

g) elaborează norme și instrucțiuni specifice pentru asigurarea aplicării prevederilor prezentei legi;

h) participă la elaborarea componentei de impact asupra sănătății în cadrul studiilor eco-pedologice.

Art. 32. - Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are următoarele obligații și răspunderi:

a) asigură calitatea și siguranța produselor alimentare în raport cu calitatea solului;

b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și participă la controlul aplicării acestora.

Art. 33 - (1) Agenția Națională pentru Cadastru și Publicitate Imobiliară are obligația să asigure, cu sprijinul unităților specializate și a Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, înregistrări în registrul cadastral cu privire la starea calității solului.

(2) Pentru fiecare parcelă cadastrală, pe lângă nota de bonitare și clasa de calitate a terenului agricol sau forestier se înregistrează, dacă este cazul, fenomene și/sau procese cu impact asupra calității solului, restricții de interes public care referitoare la anumite utilizări ale terenului.

Art. 34 - Instituțiile publice centrale de apărare națională, ordine publică și siguranță națională au următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează norme și instrucțiuni specifice în domeniile sale de activitate pentru aplicarea prevederilor prezentei legi;

b) supraveghează respectarea de către personalul propriu a normelor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru activitățile din zonele de responsabilitate;

c) aplică sancțiuni pentru încălcarea de către personalul propriu a prevederilor prezentei legi în activitățile din zonele de responsabilitate;

d) asigură informarea autorităților publice centrale competente cu privire la accidentele majore de poluare datorate activităților desfășurate.

Art. 35 – Autoritatea publică centrală în domeniul educației, cercetării și tineretului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) adaptează planurile și programele de învățământ, la toate nivelurile, în scopul însușirii noțiunilor și principiilor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru conștientizarea și instruirea tuturor categoriilor de elevi, pentru formarea specialiștilor în domeniul științelor solului și creșterea gradului de conștientizare a societății civile în acest domeniu;

b) asigură promovarea programelor de cercetare - dezvoltare în domeniul științelor solului;

c) asigură fundamentarea unor programe școlare în scopul extinderii cifrei de școlarizare în învățământul preuniversitar și universitar și înființarea de noi specializări cu caracter pedologic și agrochimic în cadrul instituțiilor de învățământ superior existente.

Art. 36 – Autoritățile publice centrale din domeniile transporturilor, lucrărilor publice și turismului au următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltă planuri și programe care materializează politica națională de amenajare a teritoriului și localităților, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

b) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii de transport, a transporturilor multimodale și a transportului combinat, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

c) urmărește protejarea patrimoniului natural, inclusiv prin măsuri impuse unităților care desfășoară activități în domeniul turismului și încurajează aplicarea principiilor ecoturismului.

d) identifica zonele de risc la alunecări de teren, în zonele de responsabilitate.

Art. 37 – Autoritatea publică centrală în domeniul internelor și reformei administrative are următoarele atribuții și răspunderi:

a) include în strategiile pentru domeniile gospodăririi comunale, producerii și distribuției energiei termice prevederile prezentei legi;

b) include în normele și instrucțiunile specifice prevederile prezentei legi pentru domeniile sale de activitate;

c) supraveghează respectarea de către personalul aflat în subordine a normelor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru activitățile proprii.

Art. 38 – (1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) supraveghează respectarea prevederilor prezentei legi în aplicarea planurilor de amenajare a teritoriului;

b) supraveghează respectarea prevederilor prezentei legi de către operatorii prin asigurarea cu angajați de specialitate a serviciilor publice de gospodărire comunală;

c) asigură încadrarea cu specialiști în domeniul științelor solului în departamentele de specialitate și structurile organizatorice care prestează servicii în conexiune cu utilizarea, conservarea și protecția solului și colaborează cu

autoritățile publice centrale competente și unitățile în subordonarea sau în coordonarea acestora pentru promovarea programelor și proiectelor privind utilizarea, conservarea și protecția solului și utilizarea certificatelor de calitate a solului.

(2) Autoritățile administrației publice locale, pe baza datelor cadastrale menționate în art. 33, sunt obligate să întocmească și să țină la zi situația parcelelor cadastrale cu restricții, corelat cu restricțiile impuse de legislația specifică ariilor naturale protejate și siturilor Natura 2000.

Art.39. - Autoritatea publică centrală din domeniul culturii și cultelor are următoarele atribuții și răspunderi:

a) participă la monitorizarea și protejarea terenurilor cu patrimoniu arheologic;

b) participă la completarea listei zonelor de risc și a registrului național al terenurilor degradate.

Art. 40. - Poliția, Jandarmeria, Poliția Comunitară și Garda de Mediu sunt obligate să acorde sprijinul, la cererea reprezentanților autorităților publice centrale, regionale și locale competente în executarea atribuțiilor lor.

Secțiunea a 3-a

Reglementarea gospodăririi solului și a calității acestuia

Procedura de notificare privind gospodărirea durabilă a solului și calitatea acestuia în cazul desfășurării activităților agricole, silvice, industriale, turistice, urbanistice, lucrărilor în construcții

Art. 41 – (1) La schimbarea proprietarului sau utilizatorului de teren cu orice titlu valabil, a destinației, precum și la încetarea unor activități economice, agricole sau silvice este obligatorie efectuarea studiului pedologic și agrochimic în vederea stabilirii calității solului, de către fostul proprietar sau utilizatorul de teren în scopul stabilirii obligațiilor privind refacerea calității solului din perimetrul aferent activității desfășurate.

(2) Lucrările de refacere a calității solului afectat în urma activități desfășurate sunt suportate de fostul proprietar sau utilizator de teren, conform principiului „poluatorul plătește”.

(3) Prevederile alin.(2) se aplică inclusiv terenurilor preluate fără obligații de mediu până la data intrării în vigoare a prezentei legi de la societățile comerciale cu capital de stat în urma unui contract de vânzare-cumpărare active.

Art.42 – Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, înființează, dezvoltă, gestionează și actualizează, un sistem național de informații și transmitere a datelor privind gospodărirea durabilă a solului și a calității acestuia pe baza notificărilor și a studiilor pedologice și agrochimice efectuate aferente.

Secțiunea a 4-a

Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului

Art. 43 – (1) Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului reglementează condițiile de solicitare și de emitere a certificatului privind calitatea solului, perioada de valabilitate și modalitatea de revizuire, cuantumul taxei și tarifelor aferente.

(2) Solicitarea și obținerea certificatului de calitate a solului sunt obligatorii la schimbarea deținătorului de teren/înstrăinarea terenului, cu orice titlu valabil, pe care s-au desfășurat următoarele activități:

- a) activități agricole, silvice și zootehnice existente sau noi;
- b) activități industriale și economice existente sau noi cu impact semnificativ asupra solului;
- c) activități militare cu impact semnificativ asupra solului.

(3) Procedura de emitere a certificatului privind calitatea solului și conținutul raportului privind starea de calitate a solului se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 44. – (1) Certificatul privind calitatea solului se eliberează de către instituțiile din cadrul autorității publice centrale din domeniul agriculturii și dezvoltării rurale pe baza raportului privind starea de calitate a solului.

(2) Raportul privind starea de calitate a solului se întocmește instituțiile specializate din subordinea autorității publice centrale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, iar costurile vor fi suportate de către proprietar sau, după caz, de utilizatorul cu orice titlu valabil al terenului.

(3) Raportul privind starea de calitate a solului conține următoarele documente:

- a) istoricul terenului;
- b) buletinele de analize pedologice și agrochimice;
- c) indicatorii de calitate a solului;
- d) substanțe periculoase implicate;
- e) existența unor situri arheologice protejate de lege;
- f) existența unor monumente istorice protejate de lege.

Art. 45 – Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile în subordine sau în coordonare, informează publicul, prin mijloace mass-media, asupra proiectelor și activităților pentru care este necesară eliberarea certificatului privind calitatea solului.

Secțiunea a 5-a

Obligațiile persoanelor fizice și juridice

Art.46 - (1) Utilizarea, conservarea și protecția solului constituie o responsabilitate a tuturor persoanelor fizice și juridice care dețin sau utilizează, în baza unui titlu valabil, terenurile.

(2) Deținătorii în baza unui titlu valabil, a terenurilor agricole și silvice, precum și utilizatorii acestora, prin a căror activitate se pot cauza schimbări dăunătoare ale caracteristicilor și funcțiilor solului, au următoarele obligații:

- a) să notifice anual sau, în cazul înstrăinării terenului, să obțină certificatul privind calitatea solului, potrivit prevederilor prezentei legi;

b) să respecte condițiile privind menținerea calității solului impuse în actele de reglementare emise de autoritățile competente pentru mediu;

c) să pună la dispoziția organelor de inspecție și control toate informațiile și facilitățile necesare desfășurării activităților acestora;

d) să îndeplinească, în totalitate și la termen măsurile impuse prin actele de constatare încheiate de persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control;

e) să asigure prevenirea, reducerea riscului de degradare și combatere a schimbărilor solului, generate de propria lor activitate sau care ar putea fi cauzate de utilizările necorespunzătoare ale terenului, sau de aplicare a unor practici neconforme cu reglementările legale în vigoare;

f) să furnizeze, la solicitarea autorităților publice centrale competente, datele și informațiile pe care le dețin privind utilizarea și calitatea solurilor.

(3) Persoanele juridice au, suplimentar față de obligațiile prevăzute la alin.(2), următoarele obligații:

a) asigură și actualizează permanent evidența privind utilizarea terenurilor deținute printr-un titlu valabil, precum și a calității solurilor conform legislației în vigoare;

b) monitorizează permanent calitatea și caracteristicile solurilor terenului deținut în baza oricărui titlu valabil, pe suprafața căruia s-au desfășurat activități cu impact semnificativ asupra solurilor.

Art. 47 - Persoanele juridice care prospectează, explorează sau exploatează resursele solului sau subsolului au obligații de protecție a solului stabilite prin legislația specifică în vigoare.

CAPITOLUL VII CONTROLUL ȘI INSPECȚIA PRIVIND GOSPODĂRIREA DURABILĂ ȘI CALITATEA SOLULUI

Art.48. – (1) Controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul împuternicit din cadrul **unităților specializate**.

(2) Procedura de control și inspecție se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Pentru terenurile administrate de instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, care au reglementări proprii, controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul propriu împuternicit, în domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

CAPITOLUL VIII SANCTIUNI

Art.49. – (1) Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează următoarele fapte:

a) nerespectarea prevederilor art.48 alin.(2) și (3) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru persoane fizice și de la 20.000 lei la 50.000 lei pentru persoane juridice;

b) nerespectarea prevederilor art.40 alin.(3), art.42 alin.(3) și art.46 alin.(4) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoane fizice și de la 30.000 lei la 60.000 lei pentru persoane juridice.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de comisarii Gărzii Naționale de Mediu.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului verbal, ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii, agentul constatatork făcând mențiune despre această posibilitate în procesul verbal de constatare a contravenției.

(4) Pentru terenurile administrate de instituțiile publice de apărare națională, ordine publică siguranță națională, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoanele împuternicite de acestea.

Art.50. – Dispozițiile art.49 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.51. – Anexele nr.1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art.52. – Autoritățile publice centrale competente au obligația, ca în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să elaboreze Normele metodologice de aplicare a prezentei legi, pe care le supune spre aprobare Guvernului.

Art.53. – Autoritățile publice centrale competente au obligația, ca în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să elaboreze Strategia națională pentru protecția solului, pe care o supune spre aprobare Guvernului.

Art.54. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice alte dispoziții contrare.

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din ...cu
respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României*

**Președintele Camerei Deputaților
Alma Roberta ANASTASE**

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din ... cu respectarea
prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României*

**Președintele Senatului
Dan Mircea GEOANĂ**